

[Ministeren for kulturelle anliggender]

dene er blevet nedsat. Disse retningslinier skal godkendes af finansudvalget.

Selv med en uændret programvirksomhed i forhold til nuværende distriktsvirksomhed vil der fremkomme visse merudgifter allerede som en følge af, at regionalradioerne efter selvstændiggørelsen – trods det samarbejde, der i øvrigt forudses skabt på basis af aftaler – ikke længere som en del af institutionen Danmarks Radio kan trække på fællesfaciliteterne på en række områder.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget nærmere gjort rede for, at det stillede forslag om decentralisering af radioprogramvirksomheden repræsenterer det praktisk mulige i den øjeblikkelige situation snarere end det i princippet rigtige. Det er hævet over al tvivl, at den nuværende distriktsinddeling er mindre hensigtsmæssig som basis for en selvstændig regional programvirksomhed. Man behøver blot tænke på, at Københavns Radio omfatter Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter samt Københavns og Frederiksborg kommuner. Andre åbenbare eksempler på dette er Østjyllands Radio, der omfatter Århus og Vejle amter, og regionalradioen i Næstved, der dækker Vestsjællands og Storstrøms amter. Jeg ser imidlertid ikke, at vi har andre muligheder end at tage det givne som udgangspunkt. Derfor indeholder lovforslaget en bestemmelse, der efter en procedure, der indeholder finansudvalgets godkendelse, gør det muligt at oprette nye regioner. Initiativet hertil bør naturligvis udgå fra vedkommende region, og man må gøre sig klart, at det medfører etableringsomkostninger og forøgede driftsomkostninger, som skal afholdes af den fælles kasse, radiofonden, dvs. af licensindtægterne. Det bliver derfor en afgørelse, som må tage økonomien bag den samlede radio- og fjernsynsvirksomhed i hele landet i betragtning, om og på hvilken måde man ønsker at udvikle den regionale programvirksomhed.

Forslaget om oprettelse af selvstændige regionalradioer er et principforslag. I lovsform skal der kun tages stilling til hovedlinierne. Det ligger i selve decentraliseringsideen, at de kommende regionale styrelsesorganer skal være med i beslutningerne om den nærmere opbygning af institutionerne inden for lovens rammer. Derfor er det vigtigt, at regionalradiatorådene nedsættes så hurtigt som muligt efter lovens vedtagelse og går i gang

med realitetsforberedelser af overtagelsen af distriktsradioerne.

Der må nødvendigvis være mange forberedelser og mange forudfor, at den første selvstændige producerede regionale radioudsendelse kan gå i luften. Derfor forudsætter forslaget, at den faktiske omdannelse af distriktsradioerne til selvstændige regionalradioer først skal ske inden for perioden 1. januar – 30. juni 1979, medens selve loven foreslås at træde i kraft den 1. april 1978. Blandt disse forhandlinger er ikke mindst forhandlingerne med personalets organisationer vigtige. Med den foreslåede omstrukturering griber vi ind i en eksisterende personalestruktur og i de rettigheder, pligter og forventninger, der for den enkelte hører med til at være en del af en sådan. De problemer, der kan opstå i denne forbindelse, bør løses ad forhandlingens vej med det sigte, at der ikke sker forringelse af ansættelsesvilkårene for den enkelte medarbejder.

Med oprettelsen af regionalradioer ledet af regionale radoråd forsvinder de amtsprogramråd, som blev skabt med hjemmel i 1973-loven. Der er grund til at sige ikke blot farvel, men også tak. Udvalgene blev placeret i en utilfredsstillende og utaknemmelig situation, men har dog haft stor betydning for Danmarks Radios virksomhed og har medvirket til at skabe debat om spørgsmålet om lokalt ansvar for programvirksomhed.

Der stilles ikke forslag om oprettelse af et TV-2 eller om anden principiel udvidelse af fjernsynsvirksomheden.

Efter regeringens opfattelse ligger de nærmeste muligheder for en forøgelse af programudbudet til danske seere i anvendelsen af satellitteknologien inden for et nordisk samarbejde. Vi venter i Nordisk Ministerråd at få forelagt resultatet af den omfattende høring over betænkningen »Nordisk radio och television via satellit« (NU A 1977: 7–9) i januar måned 1978 med henblik på forelæggelse for Nordisk Råd i februar. Besluttes det at gå videre med sagen, hvad vi fra dansk side klart er indstillet på, går vi ind i en fase af undersøgelser og forberedelser, der kan kræve principielle beslutninger allerede i løbet af 1978, og som vil muliggøre endelig beslutning engang i 1979.

Jeg har i bemærkningerne til lovforslaget kort kommenteret den foreliggende betænkning, der er fyldigere omtalt i den af ministe-